

[Niels Westerby.]

gående på bare en nogenlunde forsvarlig måde, hvis vi holdt os uden for et markedsområde, som aftager over fire femtedele af vor landbrugseksport. Det er også således, at en svensk tilslutning og en norsk-engelsk indtræden vil betyde, at ca. to tredjedele af dansk landbrugseksport går til dette samlede område bestående af de seks fællesmarkedslande og Norge, Sverige og England. Kun ca. en tredjedel af Danmarks industrieksport går uden for dette område, og de øvrige to tredjedele vil blive udsat for en forskelsbehandling, en diskriminering, hvis Danmark ville holde sig udenfor. Vi må efter min opfattelse her acceptere efter nøje overvejelse, at med den engelske optagelse i fællesmarkedet og den norske optagelse og den svenske tilslutning har Danmark set fra et økonomisk synspunkt næppe noget valg.

Der vil altså ikke være politiske betænkeligheder eller demokratiske betænkeligheder, men gode økonomiske argumenter for en indtræden i fællesmarkedet under den nye situation, som er opstået efter den engelske anmodning om optagelse. Jeg vil også anse det for virkelig at være reelle betragtninger at gøre gældende, at under de omstændigheder, hvor Norden og England søger ind i fællesmarkedet i et bredt europæisk samarbejde, vil der også være skabt garantier for, at det større, brede, samarbejdende Europa vil stille imod en yderligere afspænding imod øst. Det er et vigtigt hensyn i den europæiske politik, at denne afspænding fortsætter, og der kunne måske være tendenser til, at spændingen imellem øst og vest i visse situationer kunne vokse, men jeg er temmelig sikker på, at et Europa, der både består af de seks fællesmarkedslande og England og Norden, vil bidrage til en yderligere afspænding imellem øst og vest.

Det er også et meget vigtigt hensyn, at man fører den rigtige u-landspolitik, således at spændingen imellem de rige og de fattige lande ikke bliver større, men også her er det min opfattelse, at en tiltræden af England og Norden til det europæiske fælles, brede samarbejde vil betyde, at der ikke vil blive tale om en lukket klub af rige lande, men at der vil blive tale om et åbent Europa, der vil søge at skabe et rig-

tigt og fornuftigt forhold til u-landene og positivt bidrage til udviklingen i disse fattige lande.

Altså også fra et øst-vestsynspunkt i et u-landsperspektiv vil jeg anse det for en rigtig beslutning, at Danmark søger om optagelse sammen med England og Norge og under den forudsætning, at også Sverige anmoder om en tilslutning. Men jeg må præcisere, at når forhandlingerne er afsluttet, vil vi, hvis de fører til et afslag på ansøgningen om engelsk optagelse, ikke kunne stemme for en dansk optagelse. Det er en klar forudsætning for os fra liberalt centrums side, når afgørelsen til sin tid skal træffes, at England bliver optaget. Og det er en meget væsentlig forudsætning for os, at Norge bliver optaget og Sverige får tilslutning. Det er også en meget væsentlig forudsætning for os, at det finske forhold bliver klaret. Finland har sine særlige problemer, men jeg kan ikke forestille mig, at der er noget ansvarligt europæisk land, der ikke gerne vil bidrage til, at Finland får en ordening på sine forhold under den europæiske udvikling; det er også en væsentlig forudsætning for os.

Alt må selvfølgelig afhænge af udviklingen både fra norsk og svensk side, og det må afhænge af den modtagelse, fællesmarkedslandene giver både Norge og Sverige, men det er en meget væsentlig forudsætning for os, at det svensk-norske forhold til fællesmarkedet får en tilfredsstillende udgang. Jeg siger udtrykkelig, det kan blive en bristende forudsætning, dermed være forstået, at vi ikke kan acceptere en dansk indtræden i fællesmarkedet, hvis det norsk-svenske forhold på den ene side og fællesmarkedet på den anden side ikke får en tilfredsstillende udvikling.

Jeg kan altså således resumere eller sammenfatte vor stilling: vi er indforstået med, at Danmark ansøger om et medlemskab af fællesmarkedet sammen med England. Vi kan ikke til sin tid stemme for en indtræden i fællesmarkedet, hvis England får et afslag, og det kan blive en bristende forudsætning for vor tiltræden til fællesmarkedet, hvis udviklingen mellem Norge og Sverige på den ene side og fællesmarkedet på den anden side ikke får et rigtigt, et tilfredsstillende forløb.

Jeg må derefter gøre et par bemærknin-